

Sesleniş

15 Ağustos 2003 Cuma • Ücretsizdir • Ayda bir çıkar • Yıl: 2 • Sayı: 17

*Hükümetin en feyizli
(verimli) ve en mühim
vazifesi maarif işidir.*

K. Atatürk

Adalet Bakanı Sayın Cemil Çiçek'in Tutuklu ve Hükümlüler ile Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeline Mesajları

Sesleniş Gazetesi Yayın Kurulu Başkanı M.Yılmaz Sağlam ve Yazı İşleri Müdürü A.Vahap Uzunoğlu Adalet Bakanımız Sayın Cemil Çiçek'i ziyaret etti.

Sesleniş Gazetesi Yayın Kurulu'ndan bir heyeti 13 Ağustos 2003 tarihinde makamında kabul eden Adalet Bakanı Sayın Cemil ÇİÇEK; "Af, cezaevi personelinin özlük hakları, Avrupa Birliğine uyum sürecinde cezaevleri ve infaz mevzuatında yeni düzenlemeler" konularında bazı mesajlar verdi.

Adalet Bakanı Sayın Cemil ÇİÇEK, bahse konu kabulünde:

"Yürürlükte olan İnfaz Kanunumuz yeterince af niteliği taşıyor. Dünyanın hiçbir demokratik ülkesinde bu kadar ceza alıp da, bu kadar az yatıp çıkmak yoktur. Keşke, af'la ilgili bir söz söyleme imkânım olsaydı. Ama ben bunu doğru bulmuyorum. Onun için kimse yanlış bir zaafa, ümide kapılmamalıdır. Herkes cezaevinde kaldığı süre içinde cezaevi kurallarına ve yasalara uygun davranmalıdır. Herhangi bir disiplinsizliğe meydan vermeden, cezasının infazına imkân vermedir ki, lehe olan infaz hükümlerinden de istifade edebilsin. Bu sene Cumhuriyetin kuruluşunun sekseninci yılı. Kırküç defa af çıkarılmış. Her iki senede bir af. Bunun ne zarureti, ne de mantığı var. Hükümlü ve tutuklularımız, bir de mağdurların yerine kendilerini koymalıdır. Bu kadar çok af çıkarılan bir ülkede cezaların caydırıcılığı kalmıyor. Toplumsal barış bozuluyor. Devlete güven sarsılıyor. Tabiatıyla, insanlar çok değişik sebeplerden dolayı suç işliyorlar. Allah onlara da sabır versin. Ama suçla mücadele nin yolu sık sık af çıkarmak değildir. Böyle yanlış bir düşünceye kimse kapılmamalıdır. Bu nedenlerle gündemimizde de af konusu bulunmamaktadır.

Bizim düşüncemize göre, af çıkarmak yerine, cezaevi yaşam koşullarını iyileştirmek daha doğru bir yöntemdir. Bugün zor şartlar altında yeni cezaevleri yapmaya çalışıyoruz. Bu cezaevle-

ri L tipi cezaevi dediğimiz, yedişer kişilik ünitelerden oluşan ve cezaların daha rahat koşullarda çekilebileceği yeni cezaevleridir. Ayrıca, işyurtlarını geliştirmeye ve yaygınlaştırmaya çalışıyoruz. Hükümlü ve tutuklularımızın cezaevlerinde kaldıkları süre içinde, kendilerine faydalı olabilecek bilgi ve becerilerle donatılmalarını, çalışma ve eğitim imkânlarından yararlanarak ceza sürelerini daha rahat geçirebilmelerini istiyoruz. Bu bakımdan cezaevlerini, bir devlet konukevi, bir devlet misafirhanesi haline getirmeye çalışıyoruz ki, insanlar kendi vicdanlarında bir muhasebe yapsınlar; "Ben bu suçu neden işledim, çıkınca yeni suç işlememeliyim, topluma daha faydalı bir insan haline gelmeliyim" diye. Biz cezaların infazında en uygun koşulları hazırlamaya çalışıyoruz. Ümit ederim ki, cezaevleri olumlu anlamda eğitim merkezleri niteliğini alır. Nitekim, bu konuda epey mesafe alınmıştır. İşyurtları bunun çok açık örneğidir. Bunları daha da geliştirmeyi düşünüyoruz.

Kabul etmek gerekir ki; Türkiye, oldukça fazla sorunu ve sıkıntısı olan bir ülkedir. Arka arkaya ekonomik krizler yaşanmaktadır. Bir L tipi cezaevi, 25-30 trilyon liraya inşa edilebilmektedir. Yani bu ülke, yokluk ve sıkıntı içinde iken yola, hastaneye, eğitime veya çok daha hayırlı işlere harcayacağı paralarla cezaevleri yapmaya çalışmaktadır. Bunda da bir terslik var gibi gözükmektedir. Ancak, bizim yapmamız gereken; madem suç işlenmiştir ve insanlar bir yanlış yapmıştır, bu yanlış yapan insanları tu kaka yapmak, bir tarafa itmek yerine, cezaevi şartlarını iyileştirmek ve topluma daha faydalı bir insan olarak buradan çıkmalarını temin edecek fizikî şartları hazırlamaktır. Bu çerçevede sonuçlandırılan çalışmalardan bir tanesi de; işyurtlarında çalışacak hükümlü ve tutukluların, 2004 yılından itibaren

sağlık ve meslek hastalıkları sigortaları bakımından Sosyal Sigortalar Kanunu kapsamına alınmalarıdır.

Cezaevlerimizde çalışan personelimizin özlük haklarının yeniden düzenlenmesi ve ekonomik yönden bazı sıkıntılarının giderilmesi konularında beklentileri olduğunu biliyoruz. Hatta, göreve başlar başlamaz, yıpranma hakkı tanınması hususunda bir değişikliği yapmak istedik. Amacımız, bazı kurumlarda olduğu gibi, personelimizin 20 yıl çalışıp, 25 yıl üzerinden emekli olmalarını temin etmektir... Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne bunun ekonomik boyutu ne kadar tutuyor diye bir hesap yaptık. Bir buçuk katrilyon lira civarında devlete bir yük getirdiği hesaplandı. Ben şaşırđım; "Hakikaten, bu bir buçuk katrilyon mu?" diye. Bir daha hesaplattım. Sonuç olarak biz bu düzenlemeyi yapmak istiyoruz, ama bunun karşılığında bir buçuk katrilyon gibi bir hesap var. 2004 yılı bütçesinde de bu iki katrilyon olur. İki katrilyonu da bir yerden bulmak lazım. Devletin iki yakası bir araya gelebilse, bu iyileştirmeleri hemen yapacağız. Özlük hakları konusunda başka şeyler de yapmak istiyoruz. Ama niyetimiz bu olmakla birlikte, ancak malî kaynak bulabildiğimizde bunları yapabileceğiz, yoksa hakikaten personelimiz görevlerini fevkâlade yapıyor. Bundan eminim. Ama inşallah Türkiye bir an evvel ekonomik açıdan düzlüğe çıkar, tabiatıyla bir an evvel biz de gerekli düzenlemeleri ve iyileştirmeleri yaparız. Bu konu unutulmuş değildir. Verdiğimiz sözün arkasındayız.

Avrupa Birliğine uyum sürecinde önemli gördüğümüz konuların başında, personelimizin eğitim seviyesinin olabildiğince yükseltilmesi gelmektedir. Cezaevi müdüründen infaz ve koruma memuruna kadar, tüm personelimizin daha eğitilmiş ve daha profesyonel olması gereklidir. İnfaz hizmetleri alanındaki faaliyetlerimiz gelişmiş ülkelerin infaz hizmetleriyle benzer olmalıdır. Bu nedenle personelimizin diğer ülkelerdeki gelişmelerden haberdar edilmesi gereklidir. İkincisi; dediğim gibi, cezaevleri artık bir okul ve eğitim kurumu olmalıdır. Eski sistemde cezaevleri, olumsuz anlamda okul haline gelmişti. Orada insanlar bizim istemediğimiz şeyleri öğrenip çıkıyordu. Bir ata sözü vardır; "Dağ başına kış gelir, insan başına iş gelir." İnsanlar değişik sebeplerden dolayı bir suç işlemiş olabilir. Bu nedenle suç işlemiş insanları sürekli kötülemek veya onu işlemiş olduğu bu suçtan dolayı toplum dışına itmek olmaz. Cezaevinden tahliye olan her hükümlü

ve tutukluyu adeta bir okulu bitirmişcesine, bir eğitim kurumundan ayrılmışçasına donanımlı olarak topluma iade etmeliyiz. İşyurtları ve eğitim faaliyetleri bu nedenle yoğun olarak devam etmektedir. Bu faaliyetlerin daha da yaygınlaştırılması için her türlü çaba sarf edilmektedir.

Bilindiği üzere, "Ceza ve Tedbirlerin Çektilmesi Hakkında Kanun Tasarısı" adı altında yeni bir infaz kanunu tasarısı hazırlandı. Ayrıca, yeni Ceza Kanunu ve Ceza Yargılaması Kanunu tasarılarında da infaz hukukuna ilişkin düzenlemeler yer almaktadır. Bu üç kanun tasarısı bir bütünlük arz ediyor. Bunlar kanun haline gelip, yürürlüğe girdiği takdirde, infaz sistemine olumlu katkıları olacaktır. Yeni tasarının suç işlenmesini caydırıcı yönleri de mevcuttur. Başka ülkelerde bizim infaz sistemimizde olduğu gibi, asıl cezanın beşte ikisinin infaz edilmesine, geriye kalan beşte üç oranındaki cezanın ise infaz edilmeden hükümlünün tahliye edilmesine imkân sağlayacak sistemler bulunmamaktadır. Belirtmem gerekir ki, yapılacak bu yeni düzenlemeler, bu gün cezaevlerinde kalan hükümlü ve tutuklularla ilgili değildir. Tasarının kabul edilmesinden sonraki tarihlerde işlenecek suçlar içindir. Sonuç olarak, biz insanların suç işlememelerini istiyoruz; insanların cezaevlerinde değil, aileleriyle birlikte evinde, köyünde veya kentinde olmalarını istiyoruz. "Cezaevi yaptık" demek de hoş bir şey değil. İsteriz ki, cezaevleri hep boş kalsın. Devletin paraları buralara harcanmasın. Ama, cezaevlerinde kalan insanların cezalarını en iyi şartlarda çekebilmelerini temin edebilecek bir kısım düzenlemeler de mutlaka gerçekleştirilecektir. Bu çerçevede, hürriyeti bağlayıcı cezalar yerine alternatif cezaların verilebilmesi ve bazı cezaların para cezalarına dönüştürülebilmesi imkânı doğacaktır. Hatta, bazı suçlar adli takibattan çıkarılıp, idarî takibat kapsamına alınacaktır. Ama, dediğim gibi, bütün mesele suçu önlemek ve suçlu yaratmamaktır. Suçlu veya hükümlü ortaya çıktığında da cezaları infaz edilip, onları faydalı ve üretken bireyler olarak yeniden topluma iade etmek gerekmektedir. Temennim odur ki, insanlar suç işlemez, bizler de cezaevi yapmak durumunda kalmayız. Ama şu ya da bu şekilde cezaevlerinde bulunan vatandaşlarımıza da Allah sabır versin, tez elden ailelerine ulaşsınlar ve geri dönmüş olsunlar. Allah hepsine sabır versin..." dedi. Adalet Bakanı Sayın Cemil ÇİÇEK, Sesleniş Gazetesi aracılığıyla hükümlü ve tutuklular ile cezaevi personeline bu

İşyurdu Atölyelerinde Çalışan Hükümlü ve Tutuklular Sosyal Sigortalar Kanunu Kapsamına Alındı

1 Ocak 2004 tarihinden itibaren, ceza infaz kurumları ve tutukevleri işyurdu atölyelerinde çalışan hükümlü ve tutuklular iş kazası ile meslek hastalıkları, analık ve hastalık sigorta kollarında sigortalananacak ve sigorta primleri cezaevi işyurtları tarafından ödenecek. 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nda 4958 sayılı Kanun ile yapılan değişiklik, 6 Ağustos 2003 tarihli Resmi Gazete'de yayınlandı.

Yapılan değişiklikle, ceza infaz kurumları ve tutukevleri işyurdu atölyelerinde çalışan hükümlü ve tutuklular iş kazası, meslek hastalığı, hastalık durumlarında kendilerinin tedavisi yapılabilecek, ayrıca dışarda bulunan aile bireylerinin hastalanmaları halinde hastanelerde tedavileri mümkün olacaktır. Bu çerçevede, çalışan hükümlü ve tutuklu eşi de hastanede doğum yapabilecektir.

506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nda yapılan bir başka değişiklikle, işyurtlarında çalışan

hükümlü ve tutuklular isterlerse malûllük, yaşlılık ve ölüm sigorta kollarında da sigorta primlerini kendileri ödemek kaydıyla, isteğe bağlı sigortalı olabileceklerdir. Belirtilen değişiklikler, 1 Ocak 2004 tarihinden itibaren yürürlüğe girecektir.

Öte yandan, hükümlü ve tutukluların resmî sağlık kuruluşlarında yapılacak tedavilerinden ücret alınıp, alınmaması konusunda ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi amacıyla, Bakanlar Kurulunca bir düzenleme yapıldı. 2003/5933 sayılı Kararname ile yapılan bu yeni düzenlemeye göre; hükümlü ve tutukluların resmî sağlık kuruluşlarında yapılacak muayene, tetkik ve tedavileri 31.12.2003 tarihine kadar ücretsiz olarak yapılacaktır. Bakanlığımızca çıkarılan 12 Ağustos 2003 tarih ve 16-95 sayılı Genelge ile bu değişiklik tüm Cumhuriyet başsavcılıklarımıza duyuruldu.

Üniversiteler Cezaevlerini Bilim Dünyasına Tanıtıyor

Ceza infaz kurumları üniversitelerin ilgi alanına girmeye başladı. Son yıllarda yapılan araştırmalarda bir artış gözlemlendi. 2001-2003 yılları istatistiklerine göre Ankara Üniversitesi, Muğla Üniversitesi, Fırat Üniversitesi, Celal Bayar Üniversitesi, Uludağ Üniversitesi, Dicle Üniversitesi gibi ülkemizin çeşitli üniversitelerinin başvuruları sonucunda, 44 araştırma yapıldı. Bu araştırmalar içerisinde yüksek lisans tezleri ile akademik araştırmalar en çok payı aldı. Bu bağlamda 15 akademik araştırma, 12 yüksek

lisans tezi, 10 lisans tezi ve 7 doktora çalışması yapıldı. Çalışmaların %10'u ceza infaz kurumları personeline yönelik oldu. Yıllara göre araştırma sayılarına bakıldığında; 2003 yılında 13, 2002 yılında 18, 2001 yılında ise 13 araştırma başvurusu oldu. Siyaset Bilimi, Psikoloji, Sosyoloji, Sosyal Hizmetler, İletişim Basın Yayın, İktisat, Hukuk ve Kamu Yönetimi gibi farklı disiplinlerde yapılmış olan çalışmaların, ceza infaz kurumlarının bilim dünyasına tanıtılmasında önemli katkıları oldu.

Basından Alıntılar

Bir Yudum Sevgi

Teşvikiye'de dolaşıyordum. Yarım saat boş zamanım vardı. Hava çok güzeldi. Kısacası pırıl pırıl keyifli bir gündü. Yürüdüğüm kaldırımın karşısındaki kaldırımda yaşlı bir beyefendi dikkatimi çekti.

İleri yaşına karşın şık giyimli ve bakımlıydı. Seksen yaşlarında olmalıydı. Oldukça zor yürüyordu. Şık bir baston yürürken ona destek oluyordu. Birden içimde önüne geçilmez bir istek uyandı. Zor yürüdüğü için yardım etmek istedim. Sanırım büyükbaba ve dedemi çok erken yaşlarda kaybetmiş olmak ve onlarla dede-torun birlikteliğini, paylaşımını hiç yaşamamış olmak içimde ukde kalmış. Hemen karşı kaldırıma geçtim ve onu ürkütmeden koluna girdim.

"Böyle güzel bir havada sizin gibi yakışıklı bir beyefendiyle biraz yürümeme izin verir misiniz?"

Çok şaşırdı. Durdu ve bana dik-katlice baktı. Bunun üzerine, ona şanslı gününde olduğunu, bir pazar öğleden sonrasında benim gibi hoş bir hanımla kol kola dolaşmayı reddetmeyeceğini düşündüğümü söyledim.

Gülümsedi ve bana, "Sen gerçek misin? Yoksa gökten mi indin? Malum yaşımla ilerledi" dedi.

Sonra koluma girdi. Birlikte çok yavaş adımlarla yürümeye başladık. O kadar şeker, o kadar hoşsohbet bir insandı ki anlatamam. Doksanaltı yaşında olduğunu söylemekle başladı sohbet. O andan itibaren araya girmeye çalışsam da hiçbir şey söyleyemiyordum. Sanki uzun zamandır konuşmuyordum. Atatürk'le başladı söze. Onun ne denli değerli bir insan olduğundan, İnönü ile silah arkadaşı olduğuna, İstiklâl madalyalarına dek anlattı. Ara ara durup bana gülümsüyordu. Sonra sözlerini şöyle sürdürdü:

"Eskiden mümkün müydü bir kızla kol kola yürüyelim? Türk kızlarıyla asla. Ancak yabancı kızlarla olurdu."

Ve başladı daha keyifli bir ses tonuyla anlatmaya. Eskiden çok büyük işler başardığını, tanınmış ve başarılı bir iş adamı olduğunu ama tüm bunlara kendini kaptırmadan çalışırken aynı zamanda da yaşamını yaşadığını anlattı. "Yaşam keyiftir" dedi.. Bu yaşamın yalnızca kendimizin olduğunu, başkalarının yaşamalarını yaşamamızın yanlış olduğunu söyledi:

"Ben dışadönük bir insan oldum yaşamım boyu. Dans benim için çok önemliydi. Eşim evinde yaşamayı severdi. O böyle diye ben isteklerimden vazgeçmedim. Onu

da bana uymak için zorlamadım. Çünkü o da onun tercihiydi ve kendi yaşamıydı. Birlikte mutluyduk ama kendi yaşamlarımızı yaşadık. Ben hep dansa gittim arkadaşlarımla. Çok gezdim, çok eğlendim. Laf aramızda çok yakışıklıydım."

Ben de kendisine hâlâ yakışıklı bir beyefendi olduğunu söyleyince elimi öptü. Gözlerim doldu o anda. Hemen sonra bana Fransızca bir şarkı söylemeye başladı. "Nasıl yaşam dolu, nasıl kendi kendini mutlu edebilmiş bir insan" diye düşünürken durdu ve "yaşamda mutlu olacak hep birşeyler bulmuşumdur. Zorlukların üstesinden dertlenerek değil, kabul ederek, onu geride bırakarak ve böylece daha kolay çözerek gelmişimdir. Doksanaltı yaşındayım ama kalbim hâlâ çok genç" dedi.

Bayıldım bu yürüyüşe... Üç dakikalık yolu yirmi dakikada geldik ama birçok yaşam dersi aldım. Koca bir yaşamı yalnızca çalışarak ve savaşarak geçirmemiş, her anından mutlu olacak birşeyler bulmuş. Keyif almış. Anlatacak ne çok güzel öyküsü var. Böyle yaşadığı için de genç kalmış. Yaşlıları yaşamda değil. O hâlâ yalnız başına yürüyüşe çıkıyor.

Teşvikiye Karakolu'nun önüne geldik. Semtinde herkes bu beyefendiyi tanıyor ve saygı gösteriyordu. Nöbetçi polislere döndü ve övünerek beni gösterdi.

"Bakın ne buldum? Bugün şanslı günümdeyim."

Evine dek götürdüm. İstiklâl madalyalarını ve gençlik yıllarına ait birkaç fotoğrafı göstermek için çok ısrar etti..

Zamanım kalmamıştı ama onu kıramadım. "Peki" dediğimde göz-

lerindeki ışıltıyı görmeliydiniz. Keyifle ve özenle açtı kutuları, paylaştı yıllarını benimle. Telefonlarımızı verdik birbirimize. Beni manevi torunu kabul etmesini ve onun da benim manevi dedem olmasını istedim. Beni kucakladı. Ayrıldık. İki gün geçti ve beni telefonla aradı.

"Hayal mi gördüm, sen gerçek miydin diye denetlemek için aradım" dedi.

Benim onu çok mutlu ettiğimi, beni çok sevdiğini ve özlediğini söyledi.

"Bir gün buluşup bir kahve içelim" dedim.

"Bu bana yetmez, dansa gidelim" dedi.

Kahkahalarımı ve onun kahkahalarını duymalıydınız. İki-üç güne dek kendisini arayacağımı söyledim. Bu iki-üç günün yaşamımın en uzun zamanı olacağını söyledi. Bu son tümcesi kalbime yapıştı. Böylece öğrendim ki, paylaşmanın, sevgi alışverişinin yaşı yokmuş. Benden altmışiki yaş büyük biri ile de arkadaş olunabilirmiş.

Öğrendim ki, pozitif düşünce gücü bastonla yürüyen birine bile dans etme isteği verebilirmiş.

Öğrendim ki, çalışmak amaç değil, daha iyi, daha keyifli yaşam için bir araçmış.

Öğrendim ki, bir insanı iyi duyumsattırmak çok kolaymış.

Öğrendim ki, birbirimize vereceğimiz minicik bir sevgi, biraz ilgi bize kocaman bir biçimde geri dönüyormuş.

Sesleniş

Yıl:2 Sayı: 17 15 Ağustos 2003

Yayın Kurulu

M. Yılmaz SAĞLAM

Yayın Kurulu Başkanı

Mustafa SALDIRIM

Tetkik Hâkimi

Özlem ZAFER ŞAHİNKOL

Şube Müdürü

Nur KUMTEPE

Sosyal Hizmet Uzmanı

Aytaç DİNÇER

Sosyal Hizmet Uzmanı

Ankara Açık Cezaevi Adına

Sahibi

Mahir ÖZDAĞ

Kurum Müdürü

Yazı İşleri Müdürü

A.Vahap UZUNOĞLU

2. Müdür

Yayın Koordinatörü

Recai YILDIZ

Öğretmen

Dizgi-Montaj-Baskı

Ankara Açık Cezaevi Matbaası

Tel: 362 97 83 • Faks: 319 46 34

ANKARA

Haydar SAYGILI
Ankara Açık Cezaevi

Özlemler Diyarı

Özlemler diyarındayım artık,
Nereye baksam, neyi düşünsem,
Özlem.
Sevgilim gelir aklıma,
Özlem dolu dudaklarıyla;
İçime bir hançer gibi işler.
Annem gelir aklıma.
Nasır dolu elleriyle;
Yüreğime bir sızı dolar.
Dostlar gelir aklıma,
Ulaşmak isteyipte ulaşamadığım.
Özlemler diyarında misafirim ben,
Gelecek treni bekleyen.

Vagonlarımın hepsinin adı özlem,
Burası adeta yaşamı hatırlatıyor.
Olsun benim de düşlerim var.
Kimi gün yudumlarım çayımı,
Karşımda boğaz,
Kimi gün takarım koluma sevgilimi,
Yürürüm Aşyan'da,
Özlemler diyarındayım artık,
Gelecek treni bekleyen.
Umutlu istekli yüreğim,
Yaşanacak günleri özleyen.

Kazım GÜNEL

Kelkit Kapalı Cezaevi

Geçen sayıdaki bulmacanın çözümü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	A	B	R	A	K	A	D	A	B	R	A	
2	B	A	H	S	I	S			I	E		E
3	I			I					M	A	H	İ
4	H	A	N				K					İ
5	A	L		A	I	T	O	L	A	N		
6	Y	E	R			F	O	D	U	L		E
7	A	M	A	N		Y	E		M		D	O
8	T	O	K			T	A	K	L	I	T	S
9			A	R	A	K	S			A	L	I
10	A	R	A	S	T	A		S	A	K	A	T

Özlenen Sevgiliye

Yüzünü özledim... Seninleyken bile özlüyorsam seni, sensizken hissettiğim ne o zaman? Hiç tükenmiyor özlemin. Aslında bu duygumu anlatmaya özlem kelimesi yetersiz kalıyor. Peki bu hissettiğim ne? Başka bir adı olmalı. Adı ne olursa olsun, sevmiyorum sensizliği. Deli bir aşk benimkisi. Sonu gelmeyecek bir macera. Aşk gibi, hayat da bir macera tadında yaşanmalı.

Sınırsızlığın bir başka adıdır aşk. Hiçbir ölçü birimi ölçemez aşkın yoğunluğunu. Bir telefon sesini yıllarca bekleyen aşık için zamanın önemi var mıdır? Ya da sadece beş dakika görebilmek için binlerce kilometreyi heyecanla giden biri için uzaklığın önemi olabilir mi? Karşılıksız seven birinin yüreğinin ağırlığı kaç tondur bilen var mı?

Seni anlatıyor gözlerim. Bitip tükenmek bilmeyen heyecanının deli ritmiyle dans ediyor gözümde. Dört mevsimi aynı anda yaşar mı insan? Yaşıyor yüreğim. Görüyor musun çiçekten çiçeğe dolaşan beyaz kelebekleri?

Özlem dolu kanat çırpınışların sahipleri o kelebekler. Beyaz kelebekler... Senin varlığımla dol-

durdular içimi ve şimdi hiç gitmiyorlar. Saklamıyorum hasretliğimi. Deli mavi bir özlem benimkisi. Özledikçe mavileştiriyorum seni de. Seni içimde, kelebeklerimin kanadında, uzaklarda olsun bile taşıyacağıma inan. Gözlerindeki derinliği, minik hüznüleri, tedirginliği ve o eşsiz heyecanı unutmuyacağım.

Sen benim hem aşk hem de hayat maceramın birinci kahramanısın. Yapacak ne çok işimiz var diye düşünüyorum. Ne kadarına yetecek ömrümüz bilmiyorum ama hayata ve aşka dair ne varsa hepsini yaşamak istiyorum seninle.

Zaman bizim elimizde, ne kadarını kullanırsak o kadar uzun olacak ömrümüz. Ve giderken bu dünyadan, aramızda yaşamadığımız şeyleri değil, her anı birlikteliğimizle, aşkımızla dolu hayatı bırakacağız. Ne dersin önce yaşayıp sonra ölür müsün benimle?

Gülnoz KALKAN

Zonguldak Beycuma M Tipi Cezaevi

Sil Baştan Yaşamaya İhtiyacım Var

Saçımda yılların derin izleri,
Gözlerimde acıların yorgunluğu var.
Yüzümde yaşımın olgunluğu,
Kalbimde sıcak sevgin var.

Yeşerip can bulmaya ihtiyacım var.
Umutla bakmalıyım yarınlara,
Acısıyla tatlısıyla geçecek yıllara,
Bir ömrü sevgi dolu paylaşmaya.

Anlayan seven bir kalp ile kucaklaşmaya,
Acıları umutsuzluğu silip tüm kalbimden.
Artık mutlu ve huzurlu olmaya,
Omuzuna yaslanıp kuvvet bulmaya,
Severek sevmeye ihtiyacım var.

Aşk ile yeniden doğmaya,
Sevgi denizinde el ele yelken açmaya,
Bana bir ömür feda edecek,
Sevgiliye ihtiyacım var.

Saniye KAYGIN

Bursa E Tipi Cezaevi

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

□ BULMACA □

Soldan sağa

1. Kâbus
2. Bir geminin kıyıda uzaklaşması
3. Önde bulunan
3. Bir İspanyol şiir türü
4. Çok güzel kadın
4. Beyaz - Eski dilde kompozisyon
5. Oyunda kazanılan her parti
5. Maydonozgillerden bir bitki
6. Ud çalan çalgıcı
- Menzil
- Bir nota
7. Mahallî, yerel
8. Düzenli işleyen
8. Gemilerde kullanılan halka
- Büyük, yetişkin
9. Basamak, aşama
- Türk Lirasının kısa yazılışı
10. Avrupa'da bir ülke
11. Hayat arkadaşı
- Hümanist.

Yukarıdan aşağıya

1. Çakala benzer vahşi bir hayvan
2. Bir meyva
- Müslümanlıkta göğün en yüksek katı
3. Boyun eğen - Japon imparatorlarına verilen ünvan
4. İri taneli bezelye
- Kansızlık
5. Kurucu
- Öge, unsur
6. Yıldız
- Mercek
7. Bir nota
- Hemencecik, bir anda
- Bir bağlaç
8. Amerika'da bir eyalet
- Güneş doğmadan önceki alacakaranlık
9. Soluk
- Saçsız
10. Güzel söz söyleme sanatı
- Halk dilinde evet
11. Bağ, bahçe, bostan gibi yerlerde çalı, kamış, ağaç dalı gibi şeylerden çekilen duvar
- Pinti, cimri.

Nuri DALAR/Karaman Kapalı Cezaevi

Okumak ve Yazmak

Yazı yazmak, mutlaka yazılmış yazıları taklit etmekle başlar. Bu tabii bir haldir. Çocuklar da başkalarını taklit etmekle söze başlamazlar mı?

Ama yine de sizleri kandırmak istemem. Ben sizlerden biri değilim. Eline kâğıt kalem alıp birşeyler döktürebilen, bu döktürdüklerini başkalarına iyi kötü okutabilen kişi biraz olsun kurtulmuş sayılır.

İnsanlığın geçirdiği büyük dönüşümlerin, değerlerin arkasındaki kavramlar "okumak ve yazmak"tır. Ne görseğinin gücü, ne de iletişimin durmak bilmeyen teknolojik gelişmeleri, bu iki kavramın insanlara özgü haz duygusu nedeniyle hiçbir zaman önemini yitirmeyecek, özelliği ve önemi dünya durdukça sürüp gidecektir.

Şu sıcak yaz günlerinde elinizdeki gazetemizin sayfalarını okurken tek başınıza kaldığımızda bu cümlelerden birini okuyup, manasını derin derin düşünüp heyecanlandığımızı görür gibi oluyorum.

Gazetemiz, bizim istediğimiz bir ortamdı, bir niyetti. Cezaevlerimiz tarihine en uygun düşünüydi. Herkesin, belki de olmaz dediği bir yerde, olur demektir. Bütün mahkûmları davet etmek zorundaydık.

Bu yüzden dört elle sarıldık, kâğıda, kaleme. Çok da sevdiğim, aykırı bir şey de yapmadık.

Okuma ve yazmanın bütün özünü içimize sindirebilmek için çok okuyup yazmanın gerektiğine inanıyorum. Bu sayede, düşünme gücümüzü tekrar kazanacağız.

İnsanın gerçek tarafı, olduğu şey değil, olmak istediği şeydir.

Siz okuyanlar, hala yaşayanlar arasındasınız.

Baki YOĞLU

Kütahya Kapalı Cezaevi

İçimizdeki İnsan

Öyle bir hayat düşünün ki; engelbeliklerin hâkim olduğu, bazen rengarek, bazen de solan bir çiçek misali. Önemli olan bu hayatı güzel yaşamaktır.

Bir insan, istese de istemese de farkında olmadan girdiği yeni bir yaşamın içinde devamlılığı sağlaması hakikaten zor bir iştir. O nitelikleri içinde saklı olan yeni yaşamın içinde bulunurken, geçmişte yaşanmış sevgiler, aşklar, mutluluklar, kısacası yaşanmış bir sürü alışkanlıkları, unutulmayanları, bir daha kavuşamama pahasına geride bırakmak bir hayli kaçınılmaz olacaktır. Ya da bunları, bu yeni yaşanacak yaşamı etkilememesi için, geçici bile olsa aklından çıkarmak

Sonsuz Aşkına

Kalbimde aşkının sızıları var,
Sana olan büyük aşkımın...
Sevgi dolu anılarım var,
Sıcacık sevgiyle bana ulaşan.

Yaşama sevinci hayat veren,
O dünya güzeli iyi kalbin,
Senden uzak kaldıkça,
Sana yakın olan kalbim.

Seviyor seni hala yaralı kalbim,
Umutla bekliyor döneceğin günü,
Özlemle sevgiyle kucaklamak için;
Seni ve umut dolu yarınları.

Hayata yeniden başlamak için,
Sevmeye aşka var mısın,
Bir ömrü paylaşmaya,
Mutluluktan uçmaya gökyüzüne.

Aşkım eşim olmaya,
Var mısın hazır mısın,
Yeniden başlamaya benimle?
Gel artık güzel gözlü balım.

Ben hala seni seviyorum!

Saniye Kaygın
Bursa E Tipi Kapalı Cezaevi

zorunda kalınabilir bazen. Doğal olarak, belki de mecburi koşullarda o yeni hayata alışana kadar, bocalayacaktır. İnsan özleyecektir geçmişini, yaşanılan güzellikleri ve gerçek hayatın renklerini. Zaman zaman iç çatışmalar yaşanacak, kafası karışacak belki o yeni yaşamın başında. Ama yaşanacak. Kaçınılmazlık hüküm sürer sürekli.

Madem yaşanılacaksa; işin olumlu yanını düşünmesi ve plânlarını bu şekilde yapması gerekir insanın. Amaç; iyi olmak içindir. Yaşanılanların acı değil de güzel hatıralarla donatılabilmesi için bu yeni hayatta kesişen varsa, insan ve zaman kişiliğinin bu yanını ortaya çıkarmak için "Ben hazırım" diyor-sa? İşte yaşanılacak ne olursa olsun insanın kendi kendini eğitmesi, yenilikler üretmesi, mükemmeliyetin keyfidir. Faydaları saymakla bitmez ve sonuç pozitif olur.

İşte bu durumda insan, yeni hayata çok kısa zamanda adapte olur ve yaşamın fevkaladeliği, hakkı verilerek ortaya çıkar. Yani yaşar gider insan. Çünkü, o yeni hayatın da aslında insanın içinin bir köşesinde yeri vardır. Ve dolayısıyla yabancı değildir.

Şartlar ne olursa olsun iyi, güzel yaşamak insanın elindedir. Yeni yaşanılacak bir hayatta da güzel yaşamının bir sanat olduğunun kutsallığı unutulmamalıdır.

Güzel yaşamak için...

Onur BAŞAR

Çanakkale E Tipi Kapalı Cezaevi

BİR SABAH

Gece üşümüştü benimle beraber.
Gecelerim ayaz.
Ve ben geceye inat kırpmamıştım,
gözümü.
Sayfalar açıyordum hayallerle
bembeyaz.
Bembeyaz umutlarla karşıliyordum
sabahı...
Saat : Sekiz Otuz
Bir yer var gözlerden ırak,
Kimsenin bulamayacağı,
Benimse tek sevdiğimle yaşayacağım,
Ve sarılacağım onunla yarınlara.
Bir sabah,
Bir sabah bütün umut kırıntıları,
Topladım da geldim.
Bir sabah, hayalleri yasa boğdumda
geldim.
Bir sabah ölüm tadında geldim.
Bu ise yaşamak ölüm güzelmiş meğer.
Hayalleri şeytana sattım bugün.
Bugün sessizliğin çığlıklarını attım,
içimden.
Kimse duymadı...
Saat : On
Kendimde değilim.
Korkunun verdiği ter birikmiş alımda
Düşün ki; silmeye cesaretim yok
benim.
Bir karıncayı incitmeyen ben,
Celladı olmuşum insanların.
Saat : On Otuz
İnsanlar,
Doğduklarından bugüne dek,
Böyle cani biriyle karşılaşmamışlardır
eminim.
Elimde silah, umutlarım ölmüş,
Elimde silah, beyazdan karaya doğru.
Düşler kuruyorum ansızın!
"Çıkarın paraları bu bir soygundur",
Hepsinde çıldırtırcasına uysallık.
Hepsinde ölüm izleri var, çığlık çığlık,
Bir siyah poşet, içinde paralar olan,
Paralar milletin ekmeği, suyu, alınteri.
Benimse silah tutan ellerimin kirlettiği
paralar.
Saat : Onbir Sıfırbeş.
Bir kaçış, bir çöktüş.
Amansız bir takip ardım sıra,
Polis otoları "Teslim Olun" çağrısında,
Duysaydım teslim olurdu,
Duymadım...
Yanında koştuğum insanların sesi bile
uğultulu.
Çarpa çarpa geçtiğim kalabalık,
Sisli bir görüntü.
Kan bürümüş gözümü o nedenle ki
görmüyör...
Koşuyorum deli gibi, hayaller elimde,

Tutmaya çalışıyorum ürkek...
Tutamıyorum...
Saat : Onbir On.
Derken;
Bir silah sesi, duyduğum tek şey
İşlenen günah zaten boydan aşkın.
Birde ölü ekleniyor kimliğime...
Bir sabah,
Lanetli bir sabah vuruluyor bir adam,
Kanlar içinde...
Yaşayan bir ölüyü yakalamak için,
Ölüyor genç adam...
Şerefsiz bir insanı tutmak için,
Ölüyor...
Gözlerine bakmadım adam ölüerken,
Elinde hiç bırakmadığı silahı aklımda.
Ben şereflince öldüm,
Sen şerefsizce öleceksin dercesine,
Karakollarda ismim anons ediliyor.
"Soyguncu yakalandı" diyor herkes...
Saat : Oniki Otuz.
Teslim olmanın hafifliği var üzerimde,
"Teslim oluyorum ama vurun beni"
Kimse duymuyor..
Cinayet kokan ellerime bir kelepçe...
Bir kelepçede dağlanan yüreğime.
Gülüşlerde kitleniyor beraberinde...
Bir sabah ve o sabah
Gözümü rutubet kokan nezarete açtım
O sabaha verdim herşeyimi...
Ve ölerек değil...
O sabaha gömdüm bedenimi,
Yaptığım suçun bedelini taşıyamadım,
Vicdanımda.
Yâr dediğim yârim anama'da
kavuşamadım.
Her sabah, o sabah gelir aklıma, gitmez
Her gün acı çekerek güne başlarım.
Her sabah o yaşadıklarım geçer,
gözümünden,
Çıkmaz.
Her sabaha kan ağlar gözlerim,
bilirmisiniz?
Her ölü gibi bir kez değil
Her sabah ölürüm ben, bilir misiniz ?

Meral ALKAN

Buca Kapalı Cezaevi

• Fıkra •**Pende Şimdu Celdum**

Temel binanın altıncı katından düştü.
Hemen etrafına bir kalabalık toplandı ve
Temel'in üzerine eğilip sordular:
— Ne oldu?
Temel zorlukla konuştu:
— Vallahi pilmeyurum. Pen de şimdu
celdum.

Kuruş

Temel tanesi 100 lira 30 kuruştan
aldığı kalemi 95 lira 80 kuruştan satıyordu.
İdris sormuş:
Yahu pu ne biçim ticaret, her sattığın
kaleminden zarar ediyorsun.
Temel cevap vermiş: Ben kuruşlardan
kazanıyorum.

Sınav

Temel üniversiteye sınava girmiş.
Her soruda yazı tura atarak cevaplar
vermiş.
İki saat sonra öğrencilerin çoğu sınav
kağıdını verip salonu terk etmiş, Temel
hala yazı tura atıyormuş.
Öğretmen gelmiş başına dikilmiş:
Temel hepsini yazı tura atıyorsun, hala
bitiremedin mi?
Temel: Hocam bir saat önce bitirdim.
Şimdi de cevapları kontrol ediyorum.

Zafer KARAKAYA/Ankara Açık Cezaevi

Karanlıklar Işık'la Aydınlanır

Balikesir C.Başsavcısı Işık Keskin Özbay'a ithafen.

İki çocuklu bir aile hafta sonunu piknik yaparak geçirmeye karar verirler. Piknik yerine vardıklarında anne yemeği hazırlarken, çocuklar babaları ile yürüyüşe çıkarlar. Uzun bir yürüyüşten sonra dönüş yolunda küçük çocuk oldukça yorulmuştur. Babasına yalvaran gözlerle bakıp; "Babacığım çok yorulduğum, lütfen beni kucağında taşırmısın?" der. Baba "Ben de yorgunum oğlum" der demez çocuk ağlamaya başlar. Baba tek kelime etmeden ağaçtan bir dal keser ve dalı bıçakla biçimlendirip, çocuğa zarar vermeyecek şekilde yontar. Sonra dalı oğluna verip; "Al oğlum, sana güzel bir at" der. Çocuk sevinçle dal parçasından yontulmuş ata biner, sıçrayarak ve ata vurarak piknik yerinin yolunu tutar. Baba gülerken büyük çocuğuna; "İşte yaşam budur, bazen zihnen ve bedenen kendini çok yorgun ve mutsuz hissedeceksin. İşte bu anda o at bazen bir arkadaş, bir şiir, bir çiçek, bir sevgili, bir hayvan, bir eşya ya da bir

meşgale olabilir."

Özgür yaşama veda edip saklı dünyamıza kendimizi attığımızda, umutsuzluk ve çaresizlik girdabına hangimiz kapılmadı? Sarı duvarlar kopkoyu bir hüznün olup etrafımızı sarıverdi. Bir kenara itilip unutulmak yüreğimizdeki küskünlüğü gün yüzüne çıkarmadı mı? Bir de atıl vaziyette, hiç bir işe yaramazlığın ortasında buluverdik kendimizi. Günün akşam, akşamı sabah etme zorluğunu esaretin dayanılmaz acısına ekledik. Efkâr kapkara bulutlar gibi üzerimize çörekledi. Halbuki suçlu kimliğimizi kazıyınca altındaki insan unsurunu ve ihtiyaçlarını kimse farkedemedi. Üretmemek, günlük yaşama katılamamak, maddî zorluklar ile mücadele etmek; umutsuzluğumuza çaresizlik ekledi. Ama sonunda, dört duvar arasındaki karanlığımıza bir ışık beliriverdi; yolumuzu aydınlatan, yönümüzü bulduran. Bu ışık Balikesir Cumhuriyet Başsavcılığına atanan Sayın Bayan Işık Keskin Özbay'dı. Yorgun ve umutsuz olduğumuz

anda yolumuza yeni bir pozitif enerji ile devam etmemizi sağlayacak ruhu aşıladi bize. Cezaevini şantiye alanına çevirip; yarı değerli taş işleme, marangoz, konfeksiyon, terlik işleme, takı tasarımı ve mücevher işlemeciliği gibi yepyeni alanlarda üretimde bulunma ve maddî kaynak sağlama fırsatı verdi bizlere. Yeni şeyler üretiyor olmak, herhangi bir alanda vasıflı hale gelmek; yaşama bir şekilde ucundan da olsa tutunma olanağı sağlar. Mahkûmun kendini yetiştirmesi ve üretken olması, özgür yaşama çıktığında açacağı yepyeni bir sayfanın ilk basamağını oluşturur.

Kafasındaki önyargıyla değil de yüreğindeki sevgiyle bakınca bize, bir şeyin değişmekte olduğunu, köhneleşmiş zindancı zihniyetin yıkılmakta olduğunu zaten anlamıştık. O'nun dikenler ve demir parmaklıklar arasında gül yetiştirmeye çalışan bir bahçıvan olacağı daha ilk günden belliydi. İdealist bir yöneticinin neler yapabileceğini öğretti bizlere. İdealist insanlar yıldızlar

gibidir; onları tutmak mümkün olmaz, ama karanlık gecelerde yolumuza onlar rehberlik ederler.

İhtiyar bir adam sabahın erken saatlerinde sahile iner. Yüzlerce metre uzunluktaki sahilde karaya vurmuş milyonlarca denizyıldızı ile kaplıydı ve kızgın güneşle kavurucu kum arasında hepsi can çekişmekteydi. Sahilin ortasında bir genç sürekli olarak birbirinin peşi sıra denize atıyordu. Merakla yanına yaklaştı; "Ne yapıyorsunuz evlat?" Cevap; "Ölmek üzere, tekrar denize ulaşınca canlanırlar". İhtiyar adam dudaklarını büzerek; "Upuzun sahilde milyonlarca denizyıldızı var ve tek başına, ne fark eder ki?" Genç hiç durmadan yere eğilir ve eline aldığı denizyıldızını sulara fırlatır; "Bunun için farkettiler!" der.

Denizyıldızları ölmemeli ve varoluşlarının temel nedeni olan yere mutlaka ulaşmalı. Karanlığa meydan okuyan Işık savaşçıları çoğaldıkça denize ulaşan denizyıldızlarının da sayısı artacaktır...

Soner ALKALP

Satranç

Gik-Vorontchichin
(SSCB-1970)

1. e4cs 2.d4cxd4
3. e3

3.Af3 daha çok oynanır. Oyundaki hamle daha geniş manevra alanı elde etmek amacıyla bir er feda ediyor.

3. ..dxc3 Ac6 5. Af3 d6 6. Fc4 7. 0-0 Fe7 8. Ve2 a6

Siyahlar, sıkıcı Ab5 tepkisinden korkmadan veziri c7'ye yerleştirmek istiyor. Oyundaki koruyucu hamlenin nedeni budur. İyi bir cevap küçük roku hızlandıran 8. ..Af6 idi.

9. Kd1 Vc7 10. Ff4 Ae5?

Siyahlar zaten çok gecikmiş olan gelişmesini ihmal ediyor. 10. ..Af6 oynamak gerekiyordu.

11. Fxe5 dxe5 12. Kac1!

Bütün beyaz kuvvetlerin gelişmesi en etkin biçimde tamamlandı. Son hamle c dikeyinde olan siyah vezir için çok sakıncalıdır. Gerçekten beyazlar önemli taş kazancı sağlayan 13. Ab5!! oynamakla tehdit ediyor (13. ..axb5 14. Fxb5+ vezir kazanır; 13. ..Vb6 14. Ac7+!! vezir ya da kale kazanır). Bu yüzden siyahlar küçük roku hazırlamayı artık düşünemez.

12. ..Vb8 13. Aa4!

Vezir kanadındaki rakip taşlarını 14. Ab6 ile etkisizleştirme tehdidi.

13. ..b5

Kurtarıcı çatal mı?

14. Fxb5+!

Her şey son saldırışı büyük bir başarıyla yürüten beyazların önceden hesapladığı gibi.

14. ..axb5 15. Kxc6+!!

*Satranç yaşam gibidir. (Boris Spassky)

*Satrançta herşey-sanat, bilim ve spor- vardır. (Anatoly Karpov)

Bu son feda önceki iki hamleyi açıklıyor. Siyah veziri b dikeyinden ayırmak söz konusudur.

15. ..Vxc8 16. Vxb5+ Şf8 17. Ab6 Va6

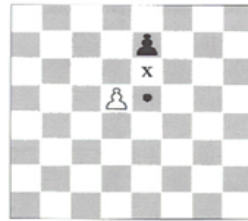
Diğer iki yol da kaybeder: 17. ..Vc7 18. Axa8 V.B.; 17. ..Vb7 18. Ad+ vezir kazanır. Oyundaki cevap can çekişmesini kısaltıyor.

18. Ad7+ Şe8 19. Af6+ (çifte şah) Şf8 20. Ve8+!! Kxe8 21. Ad7 mat

Çifte şahla gerçekleştirilen boğmaca matı.

3.4.5. Bir piyon bulunduğu ilk konumdan ilerleyerek son sıraya (rakibin ilk yata-yı) varığında derhal aynı renkte bir vezir veya, bir kaele veya, bir fil veya, bir at ile

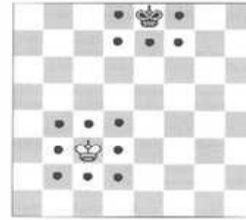

değiştirilir.

Oyuncunun tercihi daha önce yenmiş olan taşlarla sınırlı değildir. Bu piyon hareketine "terfi" denir ve yerine konon taş

kurallara uygun olarak derhal devreye girer.

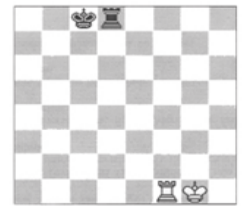
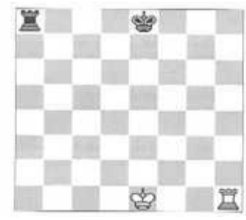
3.5. Şahın iki türlü hareketi vardır.

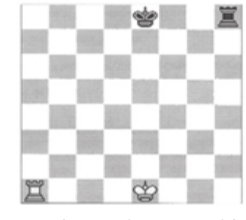
3.5.1. Rakip taşlar tarafından tehdit edilmesi şartıyla komşu karelere gidebilir.

Veya

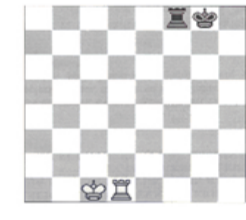
3.5.2. Rok. Bu şahla aynı sırada bulunan aynı renkli kalenin ortak hareketidir. Bu iki taşın hareketi tek bir hamle sayılır; şah bulunduğu kareden kaleye doğru iki

kare ilerler ve ardından kale şahın üstünden atlayarak bir kare yanına (komşu kareye) konarak yapılır.

Beyazın kısa roktan önceki durumu

Beyazın kısa roktan sonraki durumu

Garcia'ya Götürülecek Mektup (Elberd HUBBARD)

Kasım İlimoğlu/Tetkik Hâkimi

1904 Rus-Japon Harbi'nden önceydi, Amerikan gazetelerinin birinde "GARCIA'YA GÖTÜRÜLECEK MEKTUP" başlıklı bir yazı çıktı. Yazan tanınmamış bir muhabirdi. Fakat, bu kısa yazının anlattığı gerçekler, yüzlerce kitapla anlatılanlardan daha derin daha özlü idi. Yazı tesadüfen Çarlık Rusya'sının Demiryolları Nazırının eline geçti. Nazır, bütün memurların bu yazının kopyasını yanlarında taşımalarını sağladı. O sırada Rus-Japon savaşı başladı. Japonlar esir ettikleri Rus Demiryolları mensuplarının hepsinin üzerinde yazıyı görerek, merakla düşüler. Japon Maarif Nezareti bu yazıyı inceledikten sonra birer nüshasını bütün Japon yurtdaşlarının okuyup yanlarında taşımalarını emretti. Bu yazı, şimdi Birleşik Amerika'da bütün Kara ve Deniz Kuvvetleri mensuplarına ve izcile verilmiştir. Bu bir gelenek olmuştur.

Garcia'ya Mektup Götüren Teğmen

Amerika Kurtuluş Savaşı'nın bir safhasında İspanya Sömürge Ordusunu tecrit edebilmek için Kübalı General Garcia'nın ordusuna talimat göndermek icabetti. Cumhurbaşkanı Mc. Kinley General, Garcia'ya bir mektup yazdı. Mektubun süratle yerine ulaşması gerekiyordu. Başkomutanlık Karargahında Garcia hakkında bilgi yoktu, neredeydi, nasıl gidilirdi, hepsi meçhuldü.

Mektubu götürmeye Teğmen Rowan görevlendirildi. Teğmen Rowan mektubu aldı, torbasına koydu, gitti, döndü, tek milini verdi. Garcia talimata uyacaktı.

Teğmen Rowan mektubu alınca "Bu Garcia da kimdir? Nerede bulunuyordu? Oraya nasıl gidilir? Atla mı, trenle mi? Harcırılımı kim verecek? Arkadaşım Thomas ata daha iyi biner, onu gönder-

seydiniz olmaz mıydı? Eşim biraz rahatsız, hem bu hafta izin sırasındaydım" demedi.

Benim burada anlatmak istediğim, Teğmen Rowan'ın dört gün sonra Küba kıyılarına ulaşmasının, ormanlara dalarak üç haftalık bir seyahati yaya olarak tamamlamasının, dağlarda ve ormanlarda Garcia'yı bulmasının hikayesi değildir. Burada anlatmak istediğim husus bu adamın kişiliğinin her okura örnek insan modeli olarak tanıtılmasının gerekliliğidir. Dünyanın her yerinde, Allah'ın her günü, milyonlarca yöneticinin Garcia'ya gönderilecek mektubu vardır. Öte yandan, gençlerin muhtaç oldukları bilgiler, sadece bir dizi teoriler değildir. Kendilerinden istenen vazifeleri kendi iradeleri ile sonuçlandırma idrakine ve eğitimine de sahip olmalıydılar. Bugün en çok muhtaç olduğumuz budur.

Hizmette terfilerin ilgisizliği ve bilgisizliği, toplumlara ve örgütleri felç eder. Hizmetin çarkı dönerken, çarkın bir dişinin her defasında yeni baştan bilene için zaman yoktur. Yeniden eğitim yapmak gerekir. Öte yandan hizmet devamlı akmaktadır ve sürekli işlerlik içinde olmak zorundadır. Çarkın bir dişi kendi işini hiçbir nedenle durdurmaya yetkili değildir. Bu takdirde hizmet durur.

Bir defasında her yönetici gibi, öylesine meşgul iken, odama giren bir memur bana:

"Efendim, siz birlikte çalıştığım arkadaşarımdan birini bir derece terfi ettirdiniz... Yaş ve kıdem bakımından aramızda hiçbir fark yok. Öğrenimimiz de aynı. O, benden daha yakışıklı da değil. Böyle olduğu halde beni hâlâ terfi ettirmiyorsunuz" dedi.

Ben de dalgınlık halinde mırıldandım:

— Sokakta gürültü var. Duyuyormusunuz, nedir acaba?

— Gidip sorayım, efendim.

Diye memur can sıkıntısı ile cevap verdi.

Biraz sonra döndü.

— Bir arabaymış, efendim"...

— Yüğü neymiş?

Diye sordum".

— Gidip bakayım, efendim.

Biraz sonra döndü.

— Arabanın yüğü bir çuval, efendim.

— "Çuvalda ne varmış?"

— "Gidip bakayım, efendim".

Biraz sonra döndü.

— Çuvalarda çimento varmış, efendim.

— Nereye gidiyormuş bu araba?

— Gidip bakayım, efendim.

Biraz sonra dönüp cevap verdi.

— X ve Y inşaat şirketinin merkez şantiyesine gidiyormuş, efendim.

— Çok güzel. Şimdi bana terfi eden arkadaşınızı çağırırsınız lütfen? Hani haksız yere terfi eden arkadaşınız.

Beriki geldi. Ben mırıldandım.

— Sokakta bir takım gürültüler oluyor nedir acaba?

— Gidip bakayım, efendim.

Döndüğü zaman şöyle cevap verdi:

— Kırk çuval Portland Çimentosu yüklü araba. Çimentoların menşei New Orleans X ve Y inşaat şirketinin Merkez Şantiyesine gidiyormuş. Uluslararası Ulaşımaya ait bir kamyon çuvaları istasyondan almış. Çuvalardan biri yarı yolda patladığı için şimdi bunun yerini değiştirmeye çalışıyorlar.

Bu iki örnekten birtakım sonuçlar çıkarmak için birtakım yorumlar yapma-

ya hiç gerek yok. Dünyayı dolduran özel müesseselerle resmi dairelerdeki bütün memurları kendime düşman etmek niyetinde değilim. Bunlar belirli bir öğrenim döneminden sonra bir masanın başına kurularak, hiçbir iş yapmadan devlet baba hesabına geçinip gitmeyi meşru bir hak saymakla zaten meşru olmayan bir iş yapmış olmuyorlar mı? Sabahtan akşama kadar sigara tütürmek kahve içmek vergi yolu ile kendilerini besleyen halkı hırpalamak, masadan masaya dolaşarak "Bugün git yarın gel" teranesiyle hedefinden iyice uzaklaşan evrakı arşivin küflü derinliklerine gömmek, ay sonunda alacakları paraya karşılık gördükleri iş bu ise; şayet hiç zahmet buyurmasınlar... Millet parası onlara helal olmayacaktır.

Klemenso'nun meşhur sözü ne kadar güzel "Bakanlık geç gelenlerle erken gidenlerin karşılaştığı yerdir" demiş. Bakanlık süresinde garip vakalara şahit olmuş ki birçok vecize değerinde sözler söylemiş.

1906 yılında bir gün aklına esmiş emrindeki memurların durumunu şöyle yakından görmek istemiş. Odalardan birine girmiş, kimse yok... İkincisine girmiş bomboş... Üçüncü odada bir memur varmış. O'da uyuyormuş.

— Sakın uyandırmayın, yoksa o da çekip gider.

İşte böyle, uzun söze uzun izaha benim de sizin de vaktiniz yoktur.

İnsanlığın Garcia'ya mektup götürecek teğmenlere ihtiyacı çoktur.

"Tarihte Cezaevleri"

İŞ

İbrahim Saffet Omay/İmralı Yeni Cezaevi Md. 1947

Ceza ve Tevkifevleri Nizamnamesi iş mevzuunda şu önemli hükmü ihtiva etmektedir.

"Cezaevlerinde işin gayesi mahkûma tahliyesinden sonra hayatını kazanabilecek derecede bir sanat öğretmek ve serbest hayatta muaffak olabilmesi için lazımgelen bilgilere sahip olmasını temin etmektir. İşin tanziminde bu hususlar gözönünde tutulur."

Ne asil ve ne yerinde bir hüküm değil mi?... Fakat daha ziyade yersizlik ve parasızlık yüzünden merkez cezaevlerinin pek çoğunda tatbik sahası bulamayan bu hükmü yeni cezaevleri zaviyesinden esas tutarak, konumuza girelim.

Yeni cezaevlerinde iş asıldır. Hatta o derece ki, değil çalışmayan, her hangi bir sebeple çalışmayan hükümlü yeni cezaevinde kalma vasıflarından en mühimini kaybetmiş sayılır.

Merkez cezaevleri bahsimizde bu cezaevlerinde işyurtlarının biran evvel kurularak disiplinli bir çalışmanın sağlanması lüzumuna işaretten sonra, yeni cezaevlerine nakil olunan hükümlülerden; Merkez cezaevlerinin iş yurtların-

* Alıntı: "Cezaevi" adlı kitap,

dan gelenlerin diğerlerine nazaran daha iyi olduklarına temas etmiştik.

Hiç şüphe etmemelidir ki, merkez cezaevleri hakkında yükselen bütün feryat; bundan evvel alâkalı bahiste açıklamaya çalıştığımız acı sebepler yüzündendir. Bu acılığın anası da bizce evvalâ işsizliktir.

İşin; ahlâk, ruh ve beden üzerinde ne geliştirici bir rol oynadığını uzun uzun yazmak haşviyatla kabilinden bir şey olur.

Memleketimizde suç işleyenlerin bir kısmı da işsizliğin ve binnetice ihtiyacın esiri olarak cemiyet tarafından hapishaneye kurban verilmiştir.

Bizce yeni cezaevlerinden alınagelen iyi sonucun baş âmili; bu müesseselerin İŞ ESASI ÜZERİNE KURULU bulunmaları, daha doğrusu bu müesseselerde işin asıl telâkki edilmiş olmasıdır.

Bu arada tecrübemize istinaden kaydediyoruz ki:

Yeni cezaevleri hükümlülerin ictisadî devlet teşekküllerinin hizmetlerine verilmesi; aradaki mukavele ne derece iyi esaslar taşırta taşısın gaye ile telâfisi mümkün olmayan durumlar hasıl

ediyor.

600 hükümlüyü demir ve çelik fabrikalarında işçi olarak çalıştıran Karabük Yeni Cezaevindeki durum ve vukubulan bazı hâdiseler bizde bu kanaati hasıl etmiştir. Biraz izah edelim:

İktisadî devlet teşekkülleri, işçiyi daha ziyade VARDİYA usulü ile çalıştırlırlar. Hükümlüyü tamamen serbest işçi gibi mütalâa eden bu teşekkül serbest işçi ile beraber, hükümlüyü de karışık vardiyaya tabî tutuyor. Böyle olunca da iş yerlerinde günün hemen yirmi dört saatında hükümlü işçi ile serbest işçi beraberce bulunuyor ve bu yüzden cezaevinin bütün tesisleri sabahlara kadar arı kovana gibi işliyor. Binnetice, idare ne kadar kuvvetli olursa olsun disiplin aksıyor, bütün bir hüsnüyetle diri tutulmak istenilen ruh sakatlanıyor.

Her şeyden evvel hatırdı tutulmalıdır ki serbest işçi nihayet hürdür. Bazı içtimaî ölçüler içinde her istediğini yapabilir, her harekette bulunabilir.

Bu gibi müesseseler hükümlünün cemiyete alışması bakımından bazı içtimaî faydalar sağlayabiliyorsa da bu

faydalar mahzurların yanında gölge dahi olamıyor.

Çünkü hükümlü kötü ve memnu olan her şeyi bulabiliyor. Çok dağınık olan iş yerlerinde ciddi bir şekilde her hükümlü ile ayrı ayrı meşgul olmağa maddeden imkân yok gibidir. Esasen fabrika veya havza "iş saatlerinde hükümlü işçi de tamamen benim emrimdedir" diyor. Bunda haklıdır da.

Daha başka mahzurlardan bahsedelim:

Mevzuatımıza göre hükümlü muhaberatı kontrol edilecektir, hükümlüye her halde okuyup yazma öğretilicektir, uygunsuzluğun derecesine göre inzibatî ceza olarak ziyaretçi kabulünden ve mektup alıp göndermekten mahrumiyet cezaları verilebilecektir. Hükümlüye gelen para emanet hesabına alınacak ve ölçü ile harcatılacaktır, cezaevinde alışverişler yasaktır vesaire...

Bu misâllere daha bir çok ilâve yapılabilir.

Devam edecek..

Cezaevlerimizde Eğitim-Öğretim ve Meslek Kazandırma Kursları

Malatya E Tipi Kapalı Cezaevi sergisinden bir görünüm.

Malatya E Tipi Kapalı Cezaevi

Malatya E Tipi Cezaevindeki hükümlü ve tutukluları, eğitmek ve bir sanat veya meslek öğretmek amacı ile Malatya Halk Eğitim Merkez Müdürlüğü ile yapılan işbirliği sonucunda bayan hükümlü ve tutuklular için trikotaj, kumaş boyama ve desenleme, alüminyum, ahşap boyama; erkek hükümlü-tutuklular için de fotoğrafçılık, çiftçilik, terzilik, folklor ve bağlama kursları açıldı. Bu kursların yanında erkek hükümlü ve tutuklulara hobi odalarında maket gemi, ev, boncuk işleme ve ayna çalışmalarına imkân sağlandı.

Açılan bu kurslar sonunda hobi odalarında yapılan el beceri ürünleri, Malatya şehir merkezinde 13 Haziran 2003 Cuma günü sergilendi. Serginin açılış konuşmasını C.Başsavcısı Mustafa Demirdağ yaptı. Açılışa C.Savcılarını Hasan Özberk, Erdal Yatmış, Müftü vekili Mahmut Karatepe, Cezaevi Müdürü Naci Yıldız, cezaevi personeli ve kalabalık bir halk topluluğu katıldı.

Sergiye olan yoğun ilginin ilerleyen tarihlerde de devam etmesi üzerine, 21 Haziran 2003 tarihinde kapatılması planlanan sergi 28 Haziran 2003 tarihine kadar açık kaldı.

Silifke M Tipi Kapalı Cezaevi

Silifke M Tipi Kapalı Cezaevinde öğretim faaliyetleri, meslek kursları, dinbilgisi ve ahlak dersleri, kütüphane çalışmaları, sosyal ve kültürel faaliyetler devam etmektedir.

Hükümlü ve tutuklular boş zamanlarını değerlendirmek ve kendilerine maddi gelir sağlamak için maket, boncuk, yağlı boya ve resim gibi el işi çalışmalarını yapmaktadır. Hükümlü ve tutukluların yaptıkları ürünler yılda birkaç kez sergilenmekte ve kendilerine maddi destek sağlanmaktadır. Ayrıca erkek hükümlü ve tutuklular bölümünde elektrik tesisatçılığı ve İngilizce kurslarında;

kadın hükümlü ve tutuklular bölümünde ise biçki-dikiş kursunda başarılı olan kursiyerlere başarı belgeleri verildi.

Cezaevinde yapılan el çalışmaları 20-26 Mayıs Uluslararası Silifke Kültür Şenlikleri Fuarında sergilenecek, ilçe halkının ve diğer vatandaşların beğenisine sunuldu.

Boğazlıyan Kapalı Cezaevi

Boğazlıyan Kapalı Cezaevinde bulunan hükümlü ve tutuklulara C.Başsavcısı Atilla Ceylan'ın rehberliğinde C.Savcısı Ali Güngör ve Cezaevi Müdürü Ufuk Özer'in çabalarıyla minyatür halı dokumacılığına öğretilmeye başladılar.

Bu çalışmalara İlçe Kaymakamlığı da destek verdi. Hükümlü ve tutukluların yapmakta oldukları minyatür halılar, ilçede büyük beğeni topladı.

Tekirdağ Kapalı Cezaevi

Tekirdağ Kapalı Cezaevinde tutuklu ve hükümlülere yönelik eğitim-öğretim çalışmalarına yoğun bir şekilde devam edilmektedir.

Tekirdağ İl Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesinde görevli uzman eğitimciler tarafından okuma-yazma kursları ve din dersleri verilmektedir. Ayrıca, cezaevinde garson yetiştirme kursu da açılmıştır. Kursta, teorik eğitimin yanısıra pratik eğitim de verilmektedir. Kurslara yardımcı olmak amacıyla teknolojik araçlardan da (tepe göz, videolu eğitim vb.) yararlanılmaktadır.

Mahkûmlara yönelik meslek edindirme çalışmaları çerçevesinde el sanatları (ağaç biblo yapımı) kursları da verilmektedir. Sosyal aktivite olarak çeşitli organizasyonlarla resim, şiir, öykü yarışması ve voleybol turnuvası düzenlenmektedir. Bu yarışmalarda başarılı olan yarışmacı ve takımlar ödüllendirilmektedir.

Tekirdağ Cezaevi Kütüphanesini yeniden yapılandırmak amacıyla, Cezaevi öğretmeni Gülay Uryanoğlu'nun girişimleriyle kişi ve kurumlardan bugüne kadar yaklaşık 2000 adet kitap, bağış olarak toplandı.

Kocaeli C Tipi

Kapalı Cezaevi

Kocaeli C tipi Kapalı Cezaevi yönetimi, misyonunu Mustafa Kemal Atatürk'ün "Efendiler cezaevleri sorunu çok önemlidir. Ancak hürriyetleri elinden alınmış vatan evlatlarının topluma yeniden kazandırılmaları daha da önemlidir." sözünü hedef alarak, "Topluma kazandırılan her ferdi ülkemiz ve insanımız kazanır" şeklinde belirledi.

Bu düşünceyle hareket eden Kocaeli C Tipi Kapalı Cezaevinde yasalar, kanunlar, yönetmelikler ve genelgeler doğrultusunda insan haklarına ve eşitlik ilkesine dayalı bir çalışma sergilemektedir.

Bu misyon doğrultusunda yürütülen aylık çalışma faaliyetleri içerisinde; okuma ve yazma kursları, sosyal ve kültürel çalışmalar, çeşitli konferanslar, el sanatları ve meslek kursları, sergi çalışmaları, voleybol

turnuvası, kitap kampanyası ve önemli günler için çeşitli etkinliklerde bulunulmakta olup; kurslarda başarı gösteren kursiyerlere başarı belgeleri verilmektedir.

Ceyhan M Tipi Kapalı Cezaevi

Ceyhan M Tipi Kapalı Cezaevinde hükümlü ve tutuklulara yönelik eğitim öğretim faaliyetleri yoğunlaştırıldı. Bu çerçevede İlçe Halk Eğitim Müdürlüğü ile yapılan işbirliği sonucu bağlama, satranç, el sanatları kursları açıldı. Kurslarda başarı gösteren bay ve bayan hükümlü-tutukluların başarı belgeleri Cezaevi Müdürü Behzat Demir tarafından verildi. Törende konuşan Cezaevi Müdürü Behzat Demir; "Cezaevlerinin sadece cezaların infaz edildiği yerler olmadığını, değişik meslek ve yetenekler kazandırılan hükümlü ve tutukluların topluma dönüşte bir takım üstünlükler kazanarak, sosyal hayata intibaklarında yardımcı olan yerler olduğunu" söyledi.

Ayrıca cezaevinde yürütülen eğitim-öğretim faaliyetleri sonunda 2002-2003 Öğretim yılında başarılı olan öğrencilere de başarı belgeleri verildi.

Ceyhan M Tipi Cezaevi Saz Kursundan bir görünüm

Bafra Kapalı Cezaevi

Bafra Kapalı Cezaevinde açılan meslek ve iş edindirme kurslarında hükümlü ve tutuklular tarafından yıl boyunca yapılan el işleri sergilendi.

Sergide maket gemi, ev, saksılık, boncuk işleri, tesbih, süs eşyaları, cilt işleri, bayan mahkûmların örgü, dantel, şal ve atkı işleri gösterime sunuldu. Sergi gezenler tarafından çok büyük ilgi ve takdir topladı. Yerel basın ve görsel basın da sergiye büyük ilgi gösterdi.

Haziran ayı içerisinde Sağlık İl Müdürlüğü Şube Müdürü Dr. Kaan Durakan tarafından "Zararlı Alışkanlıklar ve Bunlarla Mücadele" ve İl Emniyet Müdürlüğü T.M. Şube Müdürlüğünden Komiser Kadir Ali Köse tarafından "Türkiye Sol Terör Örgütleri ve Bunları Tanıma" konulu konferanslar verildi. Konferanslar, dikkatle izlendi ve çok büyük ilgi gördü.

Niğde Kapalı Cezaevi

Niğde Kapalı Cezaevinde bulunan hükümlü ve tutukluların Cezaevi bünyesindeki atölyede yaptıkları el işi çalışmaları, Niğde Kapalı Cezaevi Müdürlüğü'nün yoğun çaba ve desteği ile Niğde Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü bünyesinde açılan sergide ve Niğde Endüstri Meslek Lisesi Müdürlüğü bünyesinde açılan Mesleki ve Teknik Eğitim Fuarında sergilendi.

Her iki sergide de hükümlü ve tutukluların ürünleri gerek öğrenciler gerekse yerel halk tarafından yoğun ilgi gördü. Sergi, büyük beğeni topladı ve ürünler satışa sunuldu. Ayrıca, cezaevi bünyesinde açılan bir standta da ürünler sürekli olarak sergilenme imkânına kavuşturuldu. Bu sayede hükümlü ve tutuklulara düzenli bir gelir sağlanması amaçlandı.

Cezaevlerinde Eğitim-Öğretim Faaliyetleri ve Sosyal Etkinlikler

Düzce Kapalı Cezaevi

İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğü tarafından organize edilen el işi sergisinde hükümlü, tutuklu ve özürü çocukların eserleri sergilendi.

Sergi açılışına Düzce Valisi Cengiz Bulut, İl Jandarma Alay Komutanı Varol Kutlu, C.Başsavcı Vekili Mustafa Caymaz, Sosyal Hizmetler İl Müdürü Mehmet Özgül, Cezaevi Müdürü Veyssel Kaya, Cezaevi 2. Müdürü Ekrem Şalçı ve vatandaşlar katıldı. Açılışını Vali Cengiz Bulut'un yaptığı sergide, hükümlü ve tutuklular tarafından işlenmiş minyatür ahşap ev, gemi maketleri ve sandıklar dikkat çekerken, bir tekstil firmasında çalışabilecek düzeye gelen 20 özürü kursiyerin, Fidanlık Toplum Merkezi Standında sergilenen tekstil ürünleri sergiye katılanları şaşırttı. Çay Mahallesi ve Gümüş Pınar Toplum Merkezince hazırlanan el işi eserleri de sergilendi. Sergide Vali Cengiz Bulut'a Cezaevi adına isminin yazıldığı bir tablo hediye edildi.

Alaşehir M Tipi Kapalı Cezaevi

Alaşehir M Tipi Kapalı Cezaevinde hükümlü ve tutukluların eğitimleri, topluma kazandırılmaları, gerginliklerinin azaltılması, sosyal ve kültürel yönden gelişmelerine yardımcı olmak için dönem içerisinde hükümlü ve tutukluların bir meslek sahibi olabilmeleri ve tahliye sonrası kolay iş bulmalarına olanak sağlayacak nitelikte daktilografi, kalorifer ateşçiliği, bilgisayar operatörlüğü ve işletmeciliği, kat hizmetleri, tarımsal kooperatifçilik, okuma yazma ve II. kademe eğitim kursları açıldı. Bu kurslarda başarı gösteren kursiyerlere başarı belgeleri verildi.

Hükümlü ve tutukluların boş zamanlarını değerlendirmeleri, beden ve ruh sağlıklarını korumaları için dönem içerisinde masa tenisi, voleybol, santraç ve dama karşılaşmaları yapıldı. Ayrıca, Kaymakamlığın oluru ile ilçe müftüsü ve hastahane baştabipliği işbirliği ile, haftanın birer günü, tutuklu ve hükümlülerin dinî ve ahlakî açıdan gelişmelerini sağlamak, ruh sağlıklarını korumaları ve psikolojik sorunlarının giderilmesini sağlamak için rehabilitasyon çalışmaları yapıldı.

Alaşehir Kapalı Cezaevi Eğitim Seminerlerinden bir kesit.

Düzce Kapalı Cezaevinde düzenlenen el sanatları sergisinden bir kesit.

Bu dönem içinde ayrıca Açık İlköğretim, Açıköğretim Lisesi çalışmalarına devam edildi. Kayıtlı öğrencilerin bu sınavlara en iyi şekilde hazırlanmaları sağlandı.

Ayrıca önemli gün ve haftalardan 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ile ilgili konferans Cezaevi öğretmeni tarafından verildi. Cezaevinde Meslek Yüksek Okulu tarafından hazırlanan beş perdelik bir oyun ile Türk Halk Müziği konseri verildi.

Diyarbakır 2 No.lu Kapalı Cezaevi

Diyarbakır 2 Nolu Kapalı Cezaevinde Cezaevi öğretmeni tarafından yürütülen okuma-yazma II. kademe kurslarında başarılı olan kursiyerlere başarı belgeleri verildi.

15.05.2003 tarihinden itibaren başlatılan I. Kademe okuma-yazma kursu devam ettirilmekte ve cezaevine yeni gelen okuma ve yazması olmayan tutuklu ve hükümlülerde kursa iştirak ettirilmektedir. 2002-2003 Açık İlköğretim, Açıköğretim Lisesi kursları ise devam etmektedir. ÖSS sınavı için de, gerekli basvurular yapılmaktadır. Cezaevindeki tutuklu ve hükümlülerin istekleri doğrultusunda Halk Eğitim Merkezi ile işbirliği yapılarak; bağlama, ciltçilik, hayvan besiciliği ve bilgisayar kursları açılmış ve kurslara katılan ve başarılı olan kursiyerlere başarı belgeleri verilmiştir. Bilgisayar kursu ise halen devam etmektedir.

İl müftülüğünden görevlendirilen vaiz tarafından cezaevinde bulunan hükümlü ve tutuklulara Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersleri verilmektedir.

Gaziantep E Tipi Kapalı Cezaevi

Gaziantep E Tipi Kapalı Cezaevinde 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı kutlamalarına 20 Mayıs 2003 günü Cumhuriyet Başsavcısı Ahmet Karayigit, Cezaevi Savcısı Ramazan Kara, Şahinbey ve Şehitkamil İlçelerinin Kaymakamları, İl Emniyet Müdürü, İl Milli Eğitim Müdürü, Cezaevi Müdürü Vekili 2. Müdür Ahmet Akar, H Tipi Cezaevi Müdürü Zihni Baş, Cezaevi 2. Müdürleri, Cezaevi Koruma Bölük Komutanı, Gaziantep Barosu Çocuk Hakları Komisyonu Avukatları, Ulusal Basın, Yerel Basın ile hükümlü ve tutukluların katılımı ile kutlamalar yapıldı.

Tiyatro sanatçısı hükümlü Murat Doğan'ın davetlilere yönelik açılış konuşmasının ardından 1 dakikalık saygı duruşunu takiben hep birlikte İstiklal Marşı okundu. Programın akışı komedi dans üçlüsünün şovu ile başladı. Bu şovun ardından pandomim gösterisi, Atatürk'ün 19 Mayıs 1919 günü Samsun'a çıkışı, Dolmabaçe Saray'ında gençlerle buluşması, gençlerin Anıtkabir'i ziyareti ve orada yaşanan sevgi seli, Mustafa Kemal Atatürk'e "ATA-TÜRK" soyadının verilmesini temsil eden oyun oynanarak, günün anlamını yansıtan akrobasi hareketleri sergilendi. C. Başsavcısı Ahmet Karayigit kutlamada yaptığı konuşmada: "Önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da faaliyetlerimiz devam etmektedir. Hükümlüler topluma kazandırmak bizlerin en önemli görevidir. Çalışmalarda emeği geçen herkese teşekkür ediyorum" dedi.

Sahneye sırası ile davet edilen Şehitkamil Kaymakamı, Şahinbey Kaymakamı, İl Emniyet Müdürü ve İl Milli Eğitim Müdürü birer konuşma yaptılar. Konuşmalarında bu çalışmaların çok yararlı olduğunu vurgulayan konuklar, bundan sonraki yapılacak çalışmalar için de ellerinden gelen desteği vereceklerini söylediler. Oyunda görev alan hükümlü ve tutuklulara C.Başsavcısı Ahmet Karayigit ve gelen yetkililer tarafından çeşitli hediyeler verildi. Gaziantep Çocuk Barosu Çocuk Hakları Komisyonu ve Çetinkaya Mağazasına teşekkür edilerek kutlamalar sona erdi.

Akşehir Kapalı ve Açık Cezaevi

Açık Cezaevindeki iş yurdu çalışmalarının, üretilen mamüllerin ve verilen hizmetlerin tanıtımı amacıyla ulusal ve yerel basın cezaevine davet edildi

C.Başsavcısı tarafından basın mensuplarına çalışmalar hakkında bilgi verildi. Basın mensuplarına iş yurdu atölyeleri (kantin, briket, demir ve mobilya v.b.) gezdirildi.

Cezaevinde üretilen ürünler 30.04.2003 tarihinden itibaren 3 gün süre ile, İlçe Halk Eğitim Müdürlüğü sergi salonunda sergilendi. Sergide iş yurdu üretilen mamüllerin yanı sıra, hükümlü ve tutukluların kurslarda ve kendiliklerinden ürettikleri el işleri de sergilendi. Serginin açılışını İlçe Kaymakamı Gürbüz Karakuş ve C.Başsavcısı Bayram Eray yaptı. Serginin açılışına büyük bir halk kitlesinin yanı sıra Cezaevi İzleme Kurulu, Şehir protokolü, yazılı ve görsel basın mensupları da katıldı. Bu sergi ile ilgili haberler basında yer aldı. 05-10 Temmuz tarihleri arasında Akşehir'de her yıl kutlanan ve bu yıl 44'üncüsü düzenlenen Uluslararası Nasreddin Hoca Şenlikleri çerçevesinde şehre davet edilen halk oyunları ekipleri Kapalı ve Açık Cezaevinde de gösteri yaptılar. 07.07.2003 tarihindeki gösteriye Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdür Yardımcısı M.Yılmaz Sağlam ve Akşehir C.Başsavcısı Bayram Eray'da katılarak, birer konuşma yaptılar. Konuşmaların ardından 9 Eylül Üniversitesi, Hamam, Mut Belediyesi ve ODTÜ folklor ekiplerinin gösterileri izlendi. Cezaevindeki bu şenliğe ayrıca İlçe Kaymakamı Gürbüz Karakuş, İlçe Garnizon Komutanı, Hakimler, Savcılar, İlçe Baro Temsilcisi, Cezaevi İzleme Kurul Üyeleri, yazılı ve görsel basın mensupları katıldı. Bu etkinlikler basında; "Demir Parmaklıklar Arkasında Şenlik" gibi başlıklarla haber olarak yayınlandı.

44. Uluslararası Nasreddin Hoca Şenlikleri çerçevesinde, Cezaevi mobilya atölyesi ürünleri ile hükümlü ve tutukluların ürettikleri ev, gemi, cami, bakır kabartma işleri, boncuk ve örgü işleri gibi el emeği göz nuru el işleri Belediye tarafından ücretsiz olarak tahsis edilen reyonda halka satışa sunuldu. Halkın büyük beğenisini kazanan reyonu Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdür Yardımcısı M.Yılmaz Sağlam da gezdi.

Manisa E Tipi Kapalı Cezaevi

Manisa E Tipi Kapalı Cezaevinde "5 Haziran Dünya Çevre Günü" nedeni ile hükümlü ve tutukluların çevre bilincini artırmak amacı ile şehircilik uzmanı Sevgi Yıldırım ve çevre mühendisi Ali Enç tarafından verilen konferansda Çevre İl Müdürlüğü'nden temin edilen eğitici CD izletilerek il ve cezaevi çevre sorunları üzerine tartışıldı.

"26 Haziran Uluslararası Uyuşturucu kullanımı ve Kaçakçılığı ile Mücadele Günü" nedeni ile Emniyet Müdürlüğü Komiserlerinden Hasan Çınar tarafından uyuşturucunun zararları, terör örgütlerinin uyuşturucu ile ilgileri konularında tutuklu ve hükümlülere verilen konferans ilgi ile izlendi.

Cezaevinde santraç ve masa tenisi turnuvası düzenlendi. Turnuva sonunda 1 inci olan Murat Altıparmak, Cezaevi yönetimi tarafından voleybol topu ile ödüllendirildi.